

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093

E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

Министарство просвете, науке и технолошког развоја

Београд, Немањина 22-26

- Н/р проф. др Томиславу Јовановићу

ПРЕДМЕТ: Захтев за обезбеђивањем средстава
за отпремнине просветарских пензионера

Поштовани,

Ваши сарадници, мање-више упознати су са проблемом, а овим дописом покушавам да Вас упознам са ситуацијом насталом након примене новог решења из „Кривног“ закона који је довео до пензионисања више хиљада запослених у школама и којима је неопходно, по Закону, а у року од **30** дана, исплатити отпремнине. Нажалост, прича о отпремнинама показује да и од лошег има горег, јер су некадашњи запослени у војвођанским школама, а сада пензионери, опет ускраћени за оно што им по Закону припада – отпремнину, и то од јануара ове године. За Вас је ова прича нова, али она се понавља већ годинама због препуцавања између централне и покрајинске власти чија је обавеза исплата отпремнине, иако је Закон потпуно јасан и дефинише у Закону о основама система образовања и васпитања („Сл. гласник РС“ бр. **72/09**, **52/11** и **55/13**) у члану **157.** став **2.** тачка **4.** да се у буџету Републике Србије обезбеђују средства (између осталог) за „плате, накнаде и додатке запослених у основним и средњим школама, социјалне доприносе и отпремнине“.

Надамо се да ћете у ребалансу буџета за ову годину планирати средства за отпремнине просветара, а поготово отпремнине војвођанских просветара да се не би поновила ружна слика из претходних година када су ови запослени на отпремнину чекали и по **18** месеци (у **2010.** и **2011.**), а истовремено су редовно исплаћиване отпремнине у београдском региону и централној Србији. Нажалост, ни тада није прихваћено да је питање војвођанских отпремнина системско, законом уређено питање, већ су на основу некаквог споразума о поравнању на једвите јаде средства пронађена и прослеђена онима којима и припадају, наравно окрњена, јер их је инфлација у тренутку исплате делом „појела“.

Мучна слика настављена је и прошле (**2012.**) године када је и ребаланс заборавио ово давање и када је тек након инсистирања нашег Синдиката и потписника ових редова који је био члан Преговарачког тима са ресорним министарствима - финансија, просвете и рада тај проблем решен на начин да је тадашњи министар финансија пребацио Покрајинском секретаријату средства из буџетске резерве и на једвите

јаде затворио проблем, бар оних који су у пензију отишли до 12. децембра прошле године. Нажалост, за оне који су чекали да са календарском годином оду у пензију отпремнине нису стигле ни до дана данашњег, а тих људи је укупно 152, од чега су 92 пре одласка у пензију била запослена у основним школама, 58 у средњим школама, а двоје у домовима ученика са седиштем на територији АПВ. Тим људима Републички буџет у овом тренутку дугује сса 31 милион динара, не рачунајући затезне камате за готово 10 месеци. Боље среће нису били ни они који су пензионисани од 01. јануара ове године па надаље, јер је и тих људи по евиденцији Покрајинског секретаријата са јучерашњим датумом 256, а број се мења из часа у час, јер је велик број времешнијих колега помео члан 144. „Кривног“ закона. За отпремнине ових нових пензионера, од којих је претходно у основним школама радило 180, у средњим школама 74, а у домовима ученика двоје, потребно је додатних сса 51 милион динара. Другим речима, државна каса дугује војвођанским просветарским пензионерима око 82 милиона динара за која смо сазнали да нису ни планирана ребалансом буџета, па остаје да се види на који начин и откуда ће та средства бити уопште исплаћена. Нажалост, и проблем блокаде рачуна школа остао је и надаље и Министарство просвете са Министарством финансија није пронашло решење за одблокирање рачуна школа које се сналазе како ко зна и уме, али најчешће су и даље ти рачуни у блокади. Последњи пример одблокирања рачуна основне школе у Степановићеву, која је одблокирана захваљујући донацији бившег ђака показује сву небригу и непостојање система финансирања образовања у републици и покрајини.

У свему овоме нешто посебно нису се истакле ни покрајинске власти које су само урадиле анкету колико је нових пензионера који су у пензију отишли из војвођанских кућа знања и готово ништа више. На тај начин некадашњи запослени, а сада нови пензионери, остали су препуштени сами себи и, делом, нашој организацији која, за разлику од неких других синдиката, сматра да и даље има обавезе према тим бившим запосленима, а сада пензионерима, иако формално правно они више и нису чланови синдиката, свеједно је да ли нашег или неког другог, али су ипак радни век провели са нама, уз нас и заслужили примеренији одлазак у свет пензионера.

Надамо се да ћете коначно наћи системско решење и убудуће редовно исплаћивати отпремнине јер, у противном, оно што се може очекивати је поплава од неколико хиљада тужби које ће школе неспорно изгубити и чиме ће се трошкови за отпремнине вишеструко увећати, опет на штету буџета. Неважно је у овом случају да ли школе, школске управе, покрајинског секретаријата или републичког буџета, јер на крају, све су то једни те исти – наши новци.

Уколико су Вам потребне додатне информације, спремни смо и о томе да разговарамо, у доброј вери да се нађе решење за наше дојучерашње колеге, а сада „новопечене“ пензионере.

Нови Сад, 10.09.2013.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ и
члан Преговарачког тима

